

РЕШЕНИЕ

№ 13026

гр. София, 14.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав, в
публично заседание на 10.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **2741** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 83, ал. 6 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (ЗОВВВПИ).
Образувано е по жалба на В. Г. Д.-ЕГН-[ЕГН], чрез адв.П.В. срещу Отказ рег. № 227000-3573/21.02.2025г. за издаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие, издаден от Началника на ОЗ РУ - СДВР.

Навеждат се доводи за незаконосъобразност на оспорения отказ, като постановен при липса на мотиви, в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения. Моли съда да отмени оспорения акт.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява лично, представлява се от адв.В., която поддържа жалбата и моли съда за отмяна на отказа.Претендира разноски.

Ответникът - Началник на ОЗ РУ - СДВР, се представлява от юрк. И., която оспорва жалбата и моли да се остави без уважение. Прави искане за присъждането на юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Производството по издаване на оспорения административен акт е започнало със заявление вх. № 136700-156/27.01.2025г. за подновяване на разрешение за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие, депозирано от оспорващия до началника на ОЗ РУ – СДВР. Към преписката са приложени: медицинско удостоверение № 256/23.01.2025г. от АСМП-Психиатрия, че лицето е психично здраво и не се води на диспансерен отчет, удостоверение рег. № PRB 2025/275155270/29.01.2025 г. от НСлС., че към момента на издаването няма данни за обвинения по неприключили наказателни производства срещу него; електронна справка за съдимост от 28.01.2025 г. с отбелязване, че лицето не е осъждано; Декларация по чл.87, ал.1, т.4 от ЗОБВВПИ; Удостоверение за годност на оръжие №08/23.01.2025г.; Удостоверение за изстреляни патрони.

В докладна записка с рег. № 227р-4961/19.02.2025 г. е посочено, че е получено от жалбоподателя писмо рег.№227р-3093/14.02.2025г. на Началник ОЗ РУ-СДВР, за отпочване на процедура по издаване/отказ на разрешение за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие.Той е депозирал писмо с допълнителни мотиви като е посочил, че в момента работи в отдел „Контролна дейност“ към ГД „ИТ“ на ИА „ГИТ“-С. на длъжност инспектор.Излага размишления виждания и страхове свързани с изпълнение на служебните му задължения.Заявява, че притежава оръжието от 20 г. и притежава необходимите стрелкови навици и правни знания за законосъобразна употреба.

С оспорения Отказ рег. № 227000-3573/21.02.2025г. за издаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие, издаден от Началника на ОЗ РУ – СДВР, на основание чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ е отказано да бъде дадено исканото разрешение.Доказването на необходимостта от носене и употреба на огнестрелно оръжие при издаване на разрешение за съхранение, носене и употреба, е задължителен елемент от фактическия състав по разрешаване на дейност по ЗОБВВПИ и законодателят е възложил в тежест на заявителя да обоснове искането си, като представи съответните доказателства, от които да е видно, че действително е налице основателна причина. Счетено е, че изложените от жалбоподателя мотиви не биха могли да се приемат като абсолютно основателна причина, с която да се обоснове по несъмнен начин необходимостта и нуждата от носене на огнестрелно оръжие, поради това, че са представени доказателства относно съществуваща потенциална опасност за живота и здравето на същото лице.Самоотбраната предполага реална опасност от посегателства, която не може да бъде избегната или преодоляна по друг начин, каквато опасност също не е обоснована от лицето.

В. от закона разрешителен режим изисква установяването на категорична необходимост от носенето на огнестрелно оръжие, наличието на сериозни уважителни причини, тъй като дейностите с огнестрелно оръжие и боеприпасите за него са с висок риск на обществена опасност.

Съгласно разпоредбите на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ, разрешения за придобиване, съхранение, носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице което няма основателна причина, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение. Следователно физическото лице, което иска разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие за самоотбрана трябва в писмен вид да изложи конкретни факти и обстоятелства, които да обосноват несъмнено извод, че неговите или на членовете на семейството му живот, здраве и имущество са персонално застрашени по начин, който изисква тяхната охрана и отбрана посредством огнестрелното оръжие. Само наличието на такава нужда представлява законово основание да се разреши на физическо лице придобиването и притежанието на огнестрелно

оръжие. Отказът е връчен на оспорващия на 25.02.2025г. и същият е обжалван в срок по съдебен ред с жалба от 04.03.2025г.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата, като подадена от надлежна страна, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – началника на ОЗ РУ - СДВР, в изпълнение на правомощията му, съгласно разпоредбата на чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ.

Оспореният административен акт е постановен в писмена форма, мотивиран е съобразно изискванията на чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ и чл. 59, ал. 1 от АПК и съдържа необходимите реквизити, съгласно чл. 59, ал. 2 от АПК. Посочен е чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ, който се изразява в отпадане на основателната причина за издаване на разрешението. Подробна фактическа обстановка и мотиви за отказа са изложени в самия отказ. С оглед на изложеното неоснователни са доводите за липса на мотиви на акта.

При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Оспорващият е уведомен за започналото административно производство за отказ, съгласно чл. 26, ал. 1 от АПК. Дадена е и от административния орган възможност съгласно чл. 83, ал. 2, вр. с ал. 1 от ЗОБВВПИ да предостави писмени допълнения или възражения свързани с искането и във връзка с производство за започване на процедура по отказ за издаване на разрешение за достъп до ООБ за самоотбрана, съгласно ЗОБВВПИ.

Оспореният отказ съответства на материално-правните разпоредби и на целта на закона.

ЗОБВВПИ въвежда изключително строг разрешителен режим на посочените в него дейности с взривни вещества, оръжия, боеприпаси и пиротехнически изделия, с оглед опасността, която представляват самите те и дейностите с тях, поради което за всеки конкретен случай следва да бъде доказана по несъмнен начин нуждата от съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие. В чл. 58, ал. 1 от ЗОБВВПИ са посочени обстоятелствата, при които не се издава разрешение за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия.

По делото не се спори, че не са налице отрицателните предпоставки на чл. 58, ал. 1, т. 1-9 ЗОБВВПИ. Спорът е по отношение наличието на предпоставката по т. 10 - основателна причина, която по несъмнен начин да обосновава издаването на разрешение. Съгласно разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ разрешения за придобиване, съхранение и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице, което няма основателна причина, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение. Следователно физическото лице, което иска разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие за самоотбрана/ самоохрана трябва в писмен вид да изложи конкретни факти и обстоятелства, които да обосноват несъмнено извод, че неговите или на членове на семейството му, живот, здраве и имущество са персонално застрашени по начин, който изисква тяхната охрана и отбрана посредством огнестрелно оръжие и необходимите за ползването му боеприпаси. Само наличието на такава нужда, представлява за законодателя основание да се издаде разрешение на физическо лице. В тежест на лицето, подало

искане за издаване на такова разрешение, е да заяви и подкрепи с убедителни доказателства своята необходимост от съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие.

Настоящият съдебен състав споделя така изложените от органа мотиви. Съгласно уредбата на режима за съхранение, носене и употреба на огнестрелни оръжия в ЗОБВВПИ тази дейност подлежи на разрешителен, а не на регистрационен режим, като преценката за това дали са спазени условията, и особено необходимостта от издаване на разрешение е на компетентния административен орган, който действа при условията на оперативна самостоятелност. Преценката е индивидуална и във всеки отделен случай следва да бъде отчетено дали има доказана и съществена необходимост за даденото лице, както и тя да оправдава риска, който произтича от самия факт на притежаването, съхранението, носенето и употребата му от цивилно лице. В настоящия случай тази необходимост не е надлежно и убедително доказана.

В конкретния случай изложените от жалбоподателя факти и обстоятелства не навеждат на извод, че същият е заплашен в качеството си физическо лице повече от всички останали граждани на обществото.

Осъществяването на правнорегламентирана дейност по ЗОБВВПИ, с оглед високия риск от обществена опасност, не може да бъде самоцелно, а мотивирано от сериозни и уважителни причини, каквито не съставляват изложените от жалбоподателя аргументи. Доводите за потенциална опасност, изложени от жалбоподателя и в заявлението му, и в жалбата му, не могат да обосноват по несъмнен начин необходимостта от самоотбрана. При липсата на данни за конкретни актове, застрашаващи личната безопасност на лицето и целостта на неговото имущество към момента на подаване на заявлението през 2025 г., необходимостта от носене и употреба на огнестрелно оръжие към този момент не е доказана.

По изложените съображения съдът намира, че не са налице основанията за отмяна на оспорения отказ, визиран в чл. 146 от АПК. Той е валиден и законосъобразен административен акт, поради което оспорването следва да се отхвърли.

При този изход на делото, претенцията на ответника за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, е основателна според чл. 143, ал.3 и 4 от АПК и следва да бъде присъдена в размер на 100.00 лева съобразно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2014 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Мотивиран от изложеното, на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 80-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Г. Д.-ЕГН-[ЕГН], чрез адв.П.В. срещу Отказ рег. № 227000-3573/21.02.2025г. за издаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие, издаден от Началника на 03 РУ – СДВР.

ОСЪЖДА В. Г. Д.-ЕГН-[ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100.00 лв. (сто лева).

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му пред

Върховен административен съд.

СЪДИЯ: